

SHIBA-nytt

NR. 12 - MARS 1995 - 6. ÅRGANG

NR. 12 - MARS 1995 - 6. ÅRGANG

SHIBA-NYTT MEDLEMSBLAD FOR SHIBA'ENS VENNER I NORGE

ADRESSE: SVANEVIKSVEIEN 77A
 N-5032 MINDE

TELEFONNUMMER: 55-20 06 93
POSTGIRONUMMER. 0824 0346762

REDAKTØR: KARSTEIN THUNES (adresse som ovenfor)

INNHOLDSFORTEGNELSE:

Forsidefoto: Odd Askeland

SIDEN SIST	SIDE 1
IMPORTPRESENTASJON XI	SIDE 3
MITT MØTE MED av Tone Reidun Langhelle	SIDE 4
KOMMENTARER TIL STANDARDEN	SIDE 5
SHIBA I AUSTRALIA av Christen Lang	SIDE 8
JAKTHISTORIE ved Gino Salvadori	SIDE 12
NORDISK VINNER UTSTILLING 1994	SIDE 14
UTSTILLINGSRESULTATER SIDEN SIST	SIDE 16
NORGES MEST-VINNENDE SHIBA 1994	SIDE 18
SHIBA SPESIALUTSTILLING 1995	SIDE 19
BILLED-KONKURRANSE	SIDE 20
SISTE SIDEN	SIDE 23

SIDEN SIST

Hei igjen!

Dette er ditt 12. nummer av SHIBA-NYTT - bladet alle venter på!

Også i dette nummer har vi allsidig stoff for Shiba-interesserte, og fortsetter serien med presentasjon av importerte til Norge. Denne gang er det Tone Reidun Langhelles "Kosi" som presenteres, sammen med en liten historie om henne.

Kommentarene til standarden tar denne gang for seg halsen. Et emne det riktignok ikke finnes mye stoff om, men dog.. Christen Lang har vært i Australia på dommeroppdrag, og hans møte med Shiba-rasen i Australia finner du på side 8.

På de neste sidene følger en historie om Shiba som jakthund, som vi har sakset fra The Shiba Journal. En del gode tips for de som liker jakt vil du finne der.

Så presenterer vi fortløpende Nordisk Vinner 1994, utstillingsresultater siden sist, samt nye champions og ender opp med kåringen av Norges Mest-vinnende Shiba 1994. Opprinnelig skulle vi ha hatt foto av den heldige vinner med trofeet, men..... Årsaken kan du lese om nedenfor.

Shiba-spesialen - også denne gang på Geilo - nærmer seg, og informasjon om denne følger på den neste siden.

I forrige nummer lyste vi ut Billedkonkurransen. Vel! Jeg kan ikke si at dere medlemmer er de mest aktive jeg har hatt med å gjøre, men det kom da inn noen. Disse presenteres på side 20, samt de neste tre sidene. Så er det opp til DEG å stemme på den kombinasjonen bilde/tekst DU synes er best. Vi har bevisst ikke tatt med fotografens navn, for å unngå at bekjente stemmer på bekjente... Skriv noen ord - eller ring - og si din mening om hvilket bilde/tekst du synes skal vinne denne konkurransen. Vinneren får - som tidligere nevnt - en fin premie. (Så nå kan DU angre!!)

Vi avslutter med SISTE SIDEN; et bilde som godt kunne deltatt i konkurransen, men vi må da ha noe "på lur".

Vedlagt dette nummer sendes også ny postgiro pålydende kr.100,-, som gjelder innbetaling for de neste fire numrene av SHIBA-NYTT. Vennligst betal snarest for å unngå forsinkelser.

OM SHIBA TROFEET

Dessverre har Shiba-trofeet, som settes opp som vandrepremie på den årlige Shiba-spesialen, blitt ødelagt. Trofeet ble ikke innlevert til fjorårets utstilling (1994) på Geilo, og da det ankom Bergen etter uttallige purringer ca. 1/2 år for sent, var trofeet knust. Grunnen var altfor dårlig innpakning! Dette er svært leit for giveren; Christen Lang, som selv har modellert trofeet, som fantes i bare ett eksemplar. Trofeet var således unikt og kan ikke erstattes.

Ille var det også for fjorårets vinner, som altså ikke har kunnet få gleden av å ha trofeet i det året som nå er gått.

Man skulle tro at når en er så heldig å vinne et trofe ville man ta godt vare på det, og sørge for at det kom arrangør-klubben i hende uskadd, og i god tid før neste års utstilling.

Dette skjedde altså ikke, og fjorårets vinner har heller ikke beklaget det inntrufne eller erstattet tapet.

Statuttene for Shiba-trofeet var heller ikke fulgt i og med at inngravering ikke var gjort, og boken som fulgte med ikke er sendt tilbake.

Christen Lang opplyser at han vil prøve å lage et nytt trofe, men at dette vil ta lang tid. I mellomtiden har han vært så generøs og gi klubben en bronseskulptur av en Shiba - laget i Japan - som han har fått som gave av Arthur Lane under hans besøk i Australia.

Denne skulpturen vil erstatte ovennevnte trofe inntil et nytt er laget.

OM NAVN PÅ FOTO AV HUNDER I BLADET:

Marianne Eliassen etterlyser navn på hunder m/foreldre i bladet, og dette vil vi etterkomme for fremtiden. Grunnen til at vi bevisst ikke har gjort dette tidligere er negative erfaringer fra den svenske Shiba-klubben, som nærmest har fungert som en klubb for en spesiell kennel enn som en raseklubb. Vi har ikke ønsket at det samme skulle skje her i Norge, og prøver derfor å lage et blad for alle Shiba-eiere **uansett** hvor de har fått sin hund fra.

Men etter hvert som rasen nå har passert 100 hunder i Norge, mener vi at tiden er inne for å kunne presentere hunder fra forskjellige kenneler med navn, og dermed unngå fokusering på hunder fra en spesiell kennel.

Så, for å ivareta ovennevnte "forsett", er vi avhengig av å få innlegg/fotos/resultater etc fra dere. Skriv inn når hunden din har vunnet på hvalpeskue, utstilling eller agility. Vi tar også imot historier om eventuelle jaktopplevelser eller andre ting som hunden din brukes til. Det er altså ikke nødvendig å vinne på utstilling for å komme i bladet.

Klubbens økonomi har aldri vært spesielt god. Inntektene går med til å dekke utsendelse og mangfoldiggjøring av bladet. Derfor har vi besluttet at vi fra og med neste nummer vil starte med kennel-annonser. Dersom du kjenner noen som vil støtte klubben med en annonse, så tar vi med glede imot dette. Annonsen kan selvsagt også gjelde presentasjon av egen hund/kennel.

En helsides annonse vil koste kr.100,- pr.innrykk - halvsides annonse kr.50,-.

Så send oss noen ord m/bilde om hvilke annonse du ønsker. Vi vil sette opp et forslag og returnere dette til deg snarest slik at du kan godkjenne annonsen. Vil du selv sette opp utformingen så gjør endelig det. Husk at gjengivelse av bilder i bladet blir best når de er i sort/hvitt. Farvebilder gjør seg best dersom selve hunden er lys og bakgrunnen mørkere.

Innbetaling skjer til samme postgirokonto som står oppført forrest i bladet.

Annonsefrist til neste nummer er 1. juni 1995. Vi hører fra deg.....!

Så møtes vi på Shiba-Spesialen på Geilo (se omtale bak i bladet) i Pinsehelgen

Ha en god påske og forsommer!!

Med hilsen

Redaktøren

IMPORT PRESENTASJON XI

MANLØTENS PINTO-KINKAI

(Rød tisper)

Født: 22.6.90

FAR: S.Ch.Int.Ch.SV90-91-94 JYOHOU OF DAIRY FARM
(Japansk import)

MOR: MANLØTENS OJOSAN

OPPDRETTETTER: INGA & BROR CARLSSON, SVERIGE

EIER: TONE REIDUN LANGHELLE, SANDNES.

Titler: Norsk utstillings champion.

Hvalper: 6 hvalper: 3 tisper + 3 hanner med Kleivanes Fu-Ni Aka Hachi.

MITT MØTE MED "KOSI"
AV
TONE REIDUN LANGHELLE

NUCh. Manløtens Pinto-Kinkai, som betyr "Gullklump", er den andre shiba vi fikk fra Manløten kennel i Sverige.

"Kosi", som hun heter til daglig, lever opp til navnet sitt på alle vis. Hun er veldig "kosete" og trives best i sofakroken sammen med barna og meg.

Det er mer enn hva vi kan si om de andre fire shibane vi har her hjemme i Kleivane. De er høyt og lavt, mens "Kosi" betrakter deres tåpelige sprell med ett uttrykk som sier; "Hva er det som feiler dem - har de spist noe de ikke tåler?"

Hun er selv en verdig, elegant dame, og vet nøyaktig hvor og når hun skal plassere det ene benet foran det andre. Hun er uten tvil min "gullklump".

Alt "Kosi" gjør skjer med verdighet. Min mann, Kåre har andre favoritter. Det er shiba'er med hopp og sprett og fart. Egentlig er det utrolig hvor stor forskjell det kan være på hunder av samme rase. Noen for enhver smak. Shiba'en kan brukes til mangt, men det vet vel de fleste eiere.

Her i vinter kjørte barna to- og tre-spenn med shiba'ene og det gikk så det suste. Jaktlysten er også ganske god, og nabokatter og andre langveisfarende villkatter har stor respekt for den lille robuste og raske shiba. Så rasen kan trygt anbefales.

Vi ønsker alle shiba-eiere en riktig god påske!! En spesiell hilsen til alle som har overtatt hunder fra kennelen vår; Kleivane.

Hilsen fra Kleivane i Sandnes

Tone Reidun Langhelle

KOMMENTARER TIL STANDARDEN

Denne artikkelen er en del i vår serie hvor Hajime Watanabe kommenterer den japanske standarden. Den er hentet fra hans bok "Nihon Ken Hyakka", som ble utgitt i Tokyo i 1974 av Seibundo Shinkosha Publishing company. Serien er oversatt fra japansk av Susan Houser og Shigekazu Kuribayashi og til norsk ved Christen Lang.

HALSEN

Watanabe begynner med å bemerke at standarden sier at halsen skal være kraftig. Han sammenligner dette med andre rasestandarder, som mer detaljert beskriver halsen. Den japanske standarden er meget kortfattet. Siden standarden har så få detaljer, er halsen et område hvor vi i høy grad må støtte oss til den allmene erfaring fra dommere og raseeksperter for å danne oss et klart bilde av hvordan den korrekte halsen skal være.

Watanabe gjør en interessant sammenligning mellom forskjellige hundetyper og hester. Han tar for seg den kraftige arbeidshesten og den lettere ride- og travhesten, og sammenligner disse med de gamle japanske jakthundene. Arbeidshesten sammenligner han med hundene som ble brukt til jakt på villsvin. Begge har en kraftig muskuløs hals. Mens ridehestene og hundene som ble brukt til hjortejakt har en lengre og slankere hals.

Et dyr med lang, slank hals har lengre muskelfibre som gjør halsen mer bevegelig. Dette resulterer i en hals som dekker et større område, d.v.s. dyret har evne til å bevege kroppens tyngdepunkt slik at bena får større bevegelighet for hvert steg. En hund med en lang, slank hals vil derfor bli raskere og bedre i stand til å nå byttet (som f.eks. hjorten som løper vekk for å beskytte seg). På den annen side er den kraftige, kortere halsen et tegn på stor styrke, men en ulempe når det gjelder fart. En hund med en kraftig hals vil ha den nødvendige styrke som kreves for å kunne mestre vilte, (f.eks. villsvinet) som blir stående og angriper for å forsvare seg.

Mynden er et eksempel på en hund med lang, slank hals som løper fort. Bulldoggen er et eksempel på det motsatte.

Watanabe sier at siden den japanske hunden ikke er en utpreget sprinter som myndene, skal den derfor heller ikke ha en utpreget lang og slank hals. På den annen side kan den heller ikke sammenlignes med en Bulldog, og skal derfor heller ikke ha en ekstremt kort og kraftig hals. Konklusjonen blir at den japanske hunden er en all-round jakthund som skal ha en middels lang, middels kraftig hals. Hverken for lang eller for kort.

Lengden måles fra skallens bakereste punkt (occiput) ned til skulderbladstoppen. Dybden ser du når du betrakter halsen fra siden, og måles fra nakkens øverste virvel til overgangen mellom strupen og forbrystet. I følge standarden skal halsen være kraftig og derfor må denne avstanden nødvendigvis være stor.

I omfang skal halsen være ganske tykk, tykkest i overgangen mellom skulder og brystparti. Den blir gradvis smalere opp mot hodet. Siden pelsen på halsen er spesielt kraftig i forhold til ellers på kroppen, kan dette gi et falskt bilde av tykkelsen. Ved bedømmelse må dette tas hensyn til. Watanabe nevner at noen hunder har en "man", som han kaller "omvendt pelsstruktur". Han går ikke nærmere inn på dette, men det beskriver sannsynligvis de tilfeller hvor hårene står mer opp enn vanlig. Watanabe sier at enkelte prioriterer dette høyt, mens han mener det egentlig bare er en merkverdighet.

Når hunden er opptatt med noe hever den halsen og hodet. I denne posisjonen er halsen ca. 50% i forhold til overlinjen. Ørenes fremoverrettede stilling følger halsens linje uten avbrudd når vi ser hunden fra siden. Når hunden står slik - i ringen - med hodet løftet og ørene fremoverrettet i linje med nakkebuen, er dette en meget god posisjon.

Under bevegelse, når hunden går eller travet, vil hodet holdes noe lavere. Men når hunden er i full galopp, vil hodet nesten være parallelt med bakken. Når hunden løper må halsen nødvendigvis beveges i forhold til kroppens tyngdepunkt, som nevnt tidligere. Når kroppsvekten fortrinnsvis ligger på frembena vil bakbena få mulighet til å bevege seg friere og dermed drive kroppen fortere fremover.

Halsen har også som oppgave å støtte hodet og gi styrke til hodets forskjellige oppgaver, som å bite eller være byttet etc. Derfor sier standarden at halsen skal være kraftig. Denne kraften vises også i halsens tykkelse. Hos en hund med den korrekte kraftige halsen vil bevegelsen fra hals til skulder skje ubemerket. Hunder med en markert overgang mellom hals og skulder er ofte hunder med tynn hals.

Watanabe tar for seg spørsmålet om det er mulig å sammenligne en korrekt halslengde med andre deler av kroppen, som brystdybden, lengden på snutepartiet etc. Han sier at man egentlig ikke kan gi eksakte mål fordi en passelig lengde på halsen er avhengig av halsens tykkelse. En tynn hals gir et inntrykk av en lengre hals, selv om den egentlig ikke er det. Mens en ekstra tykk hals vil gi inntrykk av å være kort. Derfor kan ideal-lengden ikke avgjøres i centimeter. Det vil også være problemer med å illustrere halsen ved fotografering på grunn av linsens vinkel. Dette vil influere sterkere på halsens utseende enn på andre deler av kroppen.

Watanabe sier spesielt at av de forskjellige variantene av den japanske hunden er Shibaen den som gir inntrykk av å ha den relativt korteste halsen i forhold til de middelstore hundene. Han sier at dette er på grunn av at de mellomstore hundene skal ha større fart over kort avstand, bl.a. under hjortejakten. Men de mellomstore hundene skal heller ikke ha spesielt lang hals, den skal være middels lang og middels tykk.

Når man skal bedømme hodet og halsen, som ved bedømmelse av andre deler av hunden, er det viktig å ta hensyn til helheten og harmonien hos hunden. Watanabe sier at idag (boken ble utgitt i 1974), kan vi se endel hunder med lengre ben, lengre hals og lengre snuteparti. Det ser ut som om enkelte oppdrettere foretrekker disse. Watanabe er redd for at dette kan ødelegge typen, fordi kroppens symetri blir uharmonisk hvis de forskjellige delene får feile proporsjoner i forhold til hverandre. Han sier at f.eks. vil for lange ben føre til at den ønskede ideale brystdybden (45-50%) i forhold til totalhøyden (fra marken til skulderbladstoppen), blir mindre enn avstanden fra brystet til marken. Han sier også at hos en høybent hund vil vi som oftest se en lengre hals og et smalere bryst, samt et lengre snuteparti. En slik hund blir uten den ønskede substans.

På den annen side vil en hund med korrekt brystdybde i forhold til helheten som oftest også ha en korrekt hals og et hode med god bredde og korrekt lengde på snuten.

Huden på halsen skal være stram i forhold til muskulaturen. En hund med for meget løs halshud vil lett gi inntrykk av å være i dårlig form og virke gammel. Spesielt på undersiden av halsen har noen hunder meget løs halshud, som lager rynker og ødelegger halslinjen. Dette ser ikke bare stygt ut, men kan indikere at hunden ikke er av ren rase. Mye løs halshud er utypsik for den japanske hunden.

Et punkt om halsen som også gjelder for alle andre deler av hunden er at det skal være distinkt forskjell mellom kjønnene. En hannhund vil derfor ha en hals som virker mer imponerende enn hos en tisper. Tispens hals skal være i harmoni med hennes finere kroppsform. Watanabe avslutter med å si at selv om standarden er kortfattet når det gjelder halsen, vil han understreke at vi må ha forståelse for at det faktisk er mange aspekter som berøres av emnet.

SHIBA I AUSTRALIA
ved
Christen Lang

I september 1994 var jeg i Australia i forbindelse med et dommeroppdrag. (Jeg dømte the Samoyed Club of Victorias 50-års jubileumsutstilling i Melbourne).

Under mitt besøk fikk jeg anledning til å møte noen av de australske shiba-oppdretterne og se en del av deres hunder. Dette var spesielt interessant for meg, siden jeg pr. idag har importert tre hunder fra Australia.

Rasen ble introdusert i Australia i 1987 av Mr. & Mrs. D.Wells - kennel Diomede, som importerte to hunder fra kennel Kiskas i England; Kiskas Jackson og Kiskas Lady in Red. Faren til disse - Kiskas Jack Daniels - er overtatt av Grete Sofie & Eivind Mjærum - kennel Mjærumhøgda, og befinner seg altså nå i Norge.

I 1988 importerte Arthur Lane - kennel Glendalin, to hunder fra Japan (hannhunden Yoshizakura of Shinshu Ikeda Kensha og tispene Gyokuryuujyo of Gunma Katsumisow), hun var parret i Japan, og i karantene etter ankomst til Australia fødte hun fire hvalper. Lane har senere importert ytterligere to hunder fra Japan; tispene Kuro No Kashiwahime of Futagaryomozuka og hannhunden; Japansk champion Tetsugo Hokusetsu Daihachiso.

Arthur Lane er allround-dommer og har i en årrekke dømt over store deler av verden. Det var under dommeroppdrag i Japan at han første gang ble interessert i rasen, og han har også skrevet den første boken om rasen på engelsk. En bok som mange av Shiba-Nytts medlemmer kjenner til.

Den hunden som uten tvil har gjort mest for rasens popularitet i Australia er GLENDALIN KONPAKUTO SAN, som er oppdrettet av Lane og eies av Rod Anderson og Ron Smith. De har på en fremragende måte ført denne hunden frem til å bli en av Australias mest premierte hunder (alle raser). Noe som er meget imponerende. Australias hundemiljø er stort med svært høy kvalitet på en rekke raser og konkurransen er meget hard.

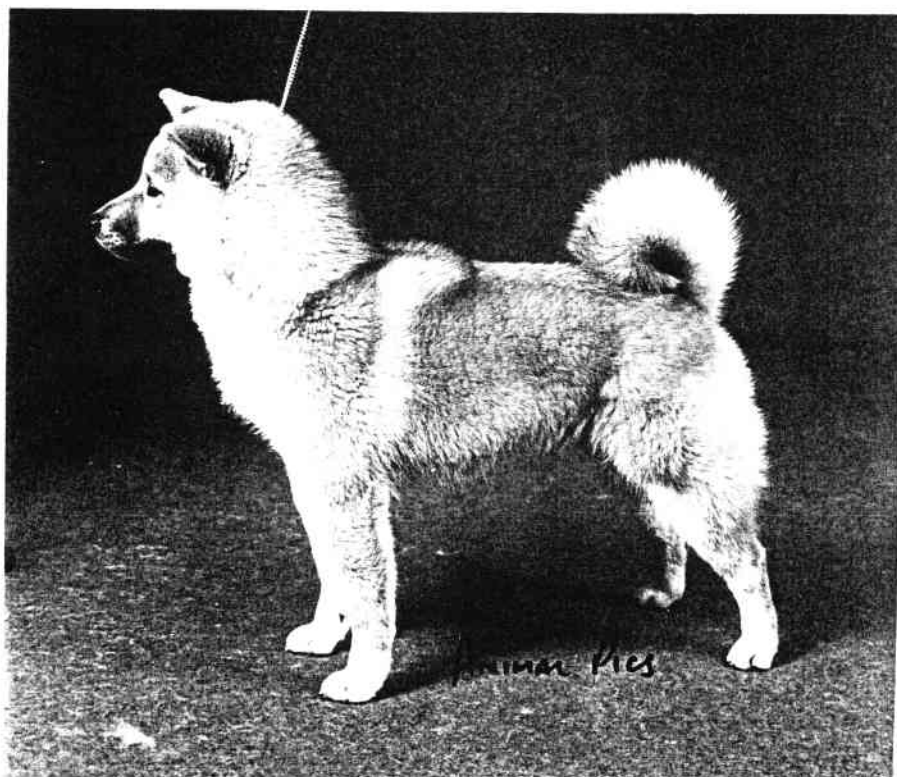
Mitt inntrykk av de australske shibaene jeg så var at kvaliteten eksteriørt var jevnt over meget god. Spesielt ble jeg imponert over nevnte Glendalin Konpakuto San, samt Tetsugo Hokusetsu Daihachiso, som begge var i en klasse for seg med stor karisma. Temperamentet på samtlige hunder var meget god. Noe som også er mine erfaringer med de hundene jeg selv har importert til Norge.

Selv hadde jeg stor glede av å få se en datter av min engelske import Makoto Dynamite; Soboku Yokoso, som er blitt født etter kunstig insiminasjon (frossen sæd). Hun var meget pen og manglet bare noen få poeng for å oppnå sitt australske championat.

Rasen er for tiden i stor fremgang. Det er foretatt importer fra Japan, England og New Zealand. Men grunnstammen er fortsatt liten, så nytt blod trengs. På utstillingsfronten har en rekke hunder tatt både gruppe og best in show på forskjellige store utstillinger over hele landet. Under mitt besøk hos Arthur Lane ble jeg imponert over hans samling av hundeskulpturer fra hele verden. Selv var jeg så heldig å få i gave en vakker Shiba-statue laget i Japan.

Av Rod Anderson og Ron Smith fikk jeg en meget verdifull bok, utgitt av den japanske kennelklubben med vakre, kunstnerisk utførte tegninger av forskjellige raser - også av Shiba.

Jeg ble meget godt mottatt og turen var en stor opplevelse. Spesielt var det interessant å få anledning til å besøke en kennel for Dingo utenfor Sydney. Det var meget interessant å observere Dingoens eksteriør og oppførsel, som på mange måter hadde likhetstrekk med Shibaen. Australia, med sin imponerende natur og særegne kultur, kan anbefales på det varmeste. Både for hundefrelste og andre. Det var meget interessant å få nærmere innsikt i urinvånerens (the aboriginal) kunst og i deres liv i samspill med naturen.

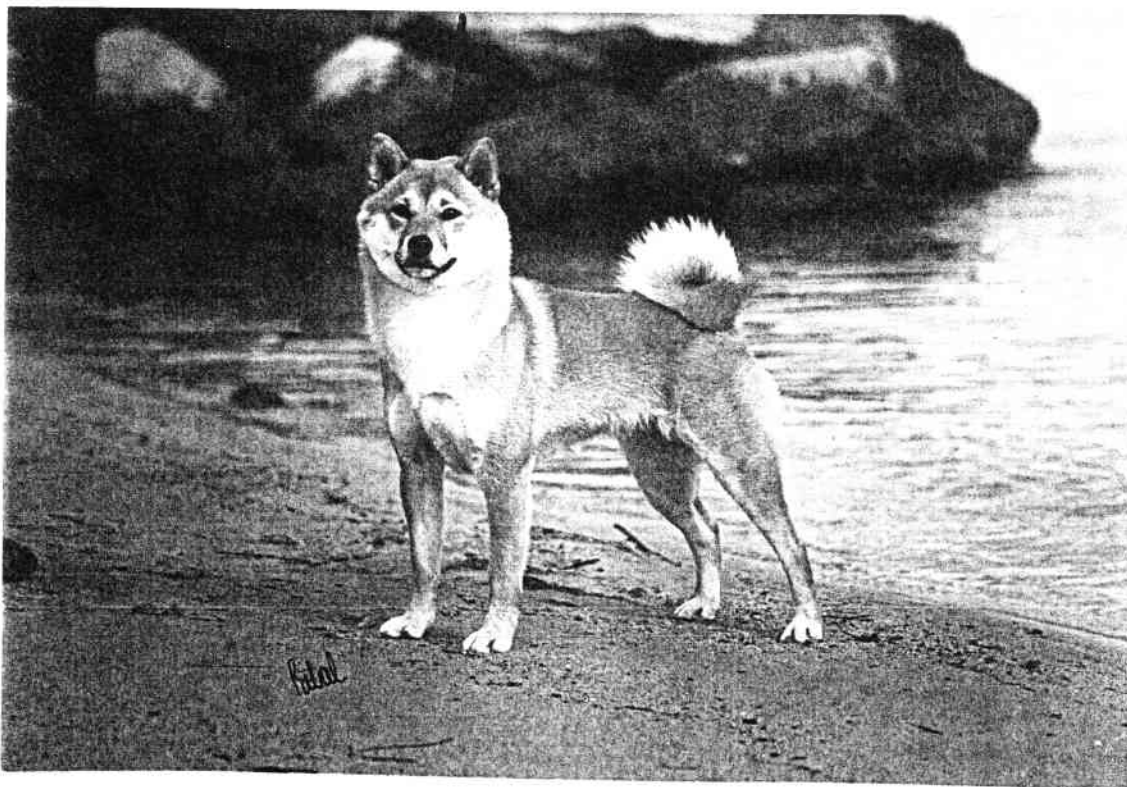
SOBOKU YOKOSO

Far: N.S.CH.SV89 MAKOTO DYNAMITE
Mor: AUS.CH. GLENDALIN YOKO SAN

AUS.CH. GLENDALIN KONPAKUTO SAN

Far: AUS.CH. YOSHIKAKURA OF SHINSHU IKEDA KENSHA
Mor: GYOKUYUUJYO OF GUNMA KATSUMISOW

AUS. CH. GLENDALIN OKI

Far: AUS.CH. YOSHIKAKURA OF SHINSHU IKEDA KENSHA
Mor: GYOKURYUUJYO OF GUNMA KATSUMISOW

JAP.CH. TETSUGO HOKUSETSU DAIHACHISO

Far: TETSUO GO TOYONAKA OKAMOTOSO
Mor: SAREN NO BENIKA GO SARENZO

SHIBA SOM JAKTHUND
AV
GINO SALVADORI

Denne artikkelen er hentet fra The Shiba Journal Volume IV-No.II 1990, og er oversatt til norsk ved Christen Lang.

Helt fra jeg første gang ble involvert i rasen gjennom min kone Yuko, er jeg blitt imponert over hvor lett disse hundene slutter seg til sin familie og deres evne til å lære, samt deres enorme glede ved å være sammen med mennesker.

Yuko har alltid understreket at dette er jakthunder. Som navnet indikerer (på engelsk= brushwood dogs- en av betydningene av Shiba på japansk)(o.a.), er dette hunder som lett tar seg frem gjennom krattskog (brushwood) og tett undervegetasjon. De ble spesielt brukt i fjellområdene hvor det er tett buskas og underskog, og hvor det er vanskelig å ta seg gjennom for å fange byttet.

Under min oppvekst på landet jaktet jeg i unge år meget på fugl (fasaner og rugde etc.) Jeg brukte forskjellige hunder til dette; settere, pointerer og springer spaniels.

Ettersom jeg nå er pensjonist, fikk jeg lyst til å prøve om jeg kunne bruke Shiba til jakt.

Vi bor i et område hvor det finnes mye fasaner, og min kone går hver dag på tur og mosjonerer våre hunder. En dag kom hun hjem med hundene og ropte; "Se hva jeg har", og viste frem en fin fasanhøne. Hun fortalte at da hundene løp gjennom buskaset hadde tispene ChaCha skremt opp en fasan som fløy opp og landet i noen busker et stykke unna. ChaCha tok opp forfølgelsen og en stund senere kom hun stolt tilbake med fasanen i munnen.

Selv om dette hendte utenom jakttiden må jeg innrømme at det smakte godt med fasan til middag den dagen.

Dette gjorde sitt til at jeg ble enda mer oppsatt på å jakte med hundene våre. Den påfølgende jaktseasonen fikk jeg meg jaktløyve og mitt eksperiment med Shibaene kunne begynne.

Jeg brukte først og fremst ChaCha, som allerede hadde vist sin jaktlyst. Men også hannhunden vår Mack ble prøvd i terrenget.

Det pussige var at selv om jeg aldri hadde trent dem, hadde nok Yukos daglige turer i terrenget fått dem til å fatte interesse for fasaner.

Under jakten søker Shibaen på linje med andre jakthunder. Jeg trengte aldri forsere tette kratt - dette gjorde hundene automatisk uten å bli dirigert. Hvis det fantes fugl i krattet fikk de den på vingene, slik at den kom på skuddhold. Av og til mistet jeg dem, og like etter kom de springende tilbake som om de ville si; "Her er jeg, la oss nå komme i gang igjen med arbeidet.."

Shibaen jager som en springer spaniel. De tar ikke stand som setterne og pointeren, men du merker fort om det er fugl i nærheten over iveren de legger for dagen i arbeidet med å gjennomføre terrenget. Jeg har ikke trent våre hunder til å apportere, men når fuglen er skutt, finner de den fort og holder den.

Følgende lille historie syntes jeg er interessant:

En dag da jeg jaktet med ChaCha i et tett og ugjennomtrengelig terreng, hørte jeg henne arbeide. Jeg kunne ikke se henne, hørte vare vingeslag og kaklingen fra en fasan idet den fløy opp. Like etter hørte jeg ChaCha bjeffe og ta opp forfølgelsen. Et stykke borte i mer åpent lende så jeg ChCCha under et stort tre, bjeffende mot toppen hvor det satt en praktfull stor fasanhane.

Jeg kastet noen pinner mot treet, og fasanen lettet og fløy mot et område med høyt gress. ChaCha løp etter. Etter en liten stund fikk hun den på vingene og skuddhold. De få gangene ifjor da jeg jaktet med våre Shiba fikk jeg 6 fasaner av en kvote på 10.

Mine erfaringer med våre hunder gjør at jeg vil prøve å velge ut en hvalp og starte treningen fra den er liten. Jeg er overbevist om at rasens iboende jaktinstinkt er stort, og at jeg med trening og tålmodighet kan få en Shiba til å bli en utmekret jakthund. Jeg tror også at det er mulig å lære dem å apportere skutt fugl, og få den til å lyde ordrer som f.eks. i hvilket område av terrenget den skal søke. Jeg mener også at det vil være mulig å trene den til å ta stand (markere fuglen). Jeg synes Shiba er en grei liten fuglehund...

Gino med dagens fangst.

NORDISK VINNER UTSTILLING 1994

For første gang på mange år var det igjen Nordisk Vinner utstilling. Norge fikk æren av å arrangere den, og det var også anledning for finske og danske hunder til å delta. Dette i henhold til de nye reglene for inn/utførsel av hunder, som nå er innført.

Dessverre deltok ingen Shiba fra våre naboland, så oppgjøret ble rent norsk. Best i rasen sto mellom de etterhvert så kjente australske importene; "GLEN DALIN BURANDE" og "GLEN DALIN AYAKO SAN". Denne gang var det tispene som gikk av med seieren, og som dermed fikk den gjeve tittelen NORSK VINNER 1994. Vi gratulerer!

BIR og NORDISK VINNER 1994:

Dommer: Kari Nylén, Norge.

N.S.Int.Ch.NV-90 GLEN DALIN AYAKO SAN

Eier: Christen Lang

De øvrige resultatene finner du på baksiden.

2. BTK-CACIB N.S.CH. ERAI IMOTO AV ENERHAUGEN
Eier: Gunnvor Øyerhamn & Christen Lang
3. BTK-CERT MJÆRUMHØGDAS UNSOFEKINA UMAI
res.CACIB Eier: Grete-Sofie & Eivind Mjærum
4. BTK-CK HIME KUROHANA AV ENERHAUGEN
Eier: May Britt Tofting & Christen Lang

BIM - 1 BHK- CACIB

N.S.Ch.SV-93 GLENDALIN BURANDE

Eier: Roar Kvittingen & Terje Ljosnes/
Christen Lang

2. BHK-CERT NV-93 MJØRUMHØGDAS QOZO-GO
res. CACIB Eier: Marianne & Michael Wahl

ØVRIGE UTSTILLINGSRESULTATER SIDEN SIST

Siden vi ikke hadde fått tilstrekkelig utstillingsresultater til vårt forrige SHIBA-NYTT, supplerer vi her ved de innkomne resultatene fra og med 5.2.94.:

KRISTIANSAND, NKK 25.6.94 - Dommer: P.E. Wallin, Sverige

BIR - CERT HINDEZAKURA AV ENERHAUGEN Eier: Kirsten Husebø &
Olav Aga

HALDEN, NJSK, 30.7.94 - Dommer: A.Ganarni-Kertes, Israel

BIR - CERT - BIG4 MJÆRUMHØGDAS Eier: Grete-Sofie &
UNSOFEKINA UMAI Eivind Mjærum

HALDEN, NBK 31.7.94 - Dommer: H.Røkke

BIR - CERT MJÆRUMHØGDAS Eier: Grete-Sofie &
UNSOFEKINA UMAI Eivind Mjærum

BIRI, NKK 14.8. - Dommer: H. Hinckeldeyer, Tyskland

BIR - CERT - CACIB VABRÅTENS DAITAN og Eiere: Margrethe Geicke &
NORSK VINNER 94 Kari Løken

BIM - CACIB ASAHI-SO FUKU GOMA GO Eier: Eva-Marie Kielen

GEILO, SHIBA-SPEIALEN 28.8.94 (Reslutater se SHIBA-NYTT NR.11. side 21)

OSLO, NLK 24.9.94 - Dommer: ?

BIR - CERT VABRÅTENS DAITAN Eiere: Margrethe Geicke &
Kari Løken

BERGEN, BSBK 25.9.94 - Dommer: I. Swederup

BIR GLENDALIN BURANDE Eiere: Lang &
Kvittingen-Ljosnes

KONGSBERG, NHK 15.11.94 - Dommer: A. Cederstrøm, Sverige.

BIR CERT BIG2 MJÆRUMHØGDAS Eier: Grete-Sofie &
UNSOFEKINA UMAI Eivind Mjærum

HAMAR, NORDISK VINNER 4.12.94 (Se dette nr. av SHIBA-NYTT)

RESULTATER
1995

TROMSØ, NKK 15.1.95 - Dommer: W. Hubenthal

BIR - CACIB

EIYU SHISHI GASHIRA
AV ENERHAUGEN

Eier: Marianne Kolberg

OSLO, NDK 19.2.95 - Dommer: N. Molin, Sveirge.

BIR - CERT

IJO IKI AV ENERHAUGEN

Eier: Gerd Braseth

BIM - CERT

MJÆRUMHØGDAS QOZO-GO

Eier: Marianne & Michael Wahl

KONGSBERG, NKK 25.2.95 - Dommer: F. Somerfield, England

BIR - CERT

IJO IKI AV ENERHAUGEN

Eier: Gerd Braseth

MANGER, NHHK 26.3.95- Dommer: A. Cederstrøm

BIR - BIG - **4BIS**

GLENDALIN BURANDE

Eiere: Lang/
Kvittingen & Ljosnes

**I TILLEGG GRATULERER VI
FØLGENDE NY CHAMPIONS:**

NORSK CHAMPIONAT:

MJÆRUMHØGDAS QOZO-GO

F: N.Ch. Kiskas Jack Daniels
M: N.Ch. Mauraine Akeira at Rimor
Oppdretter: Grete-Sofie & Eivind Mjærum
Eiere: Marianne & Michael Wahl

INTERNASJONALT CHAMPIONAT:

GLENDALIN BURANDE

F: Aust.Ch. Glendalin Kuro
M: Kuro No Kashiwahime of Futagaryomozuka
Oppdretter: Arthur Lane, Australia
Eiere: Christen Lang & Roar Kvittingen-Terje Ljosnes

ERAI IMOTO AV ENERHAUGEN

F: N.S.Ch. Manløtens Haikara
M: Int.N.S.Ch. NV-90-Nor.V-94
Glendalin Ayako San
Oppdretter: Christen Lang
Eier: Gunnvor Øyerhavn & Christen Lang

NORGES MESTVINNENDE SHIBA 1994

For andre år på rad ble den australske importen GLENDALIN BURANDE vinner av Shiba-pokalen som gis til årets mestvinnende hund. Dette var tredje år på rad at pokalen ble tildelt eier Christen Lang, som dermed vant den til odel og eie i h.t. statuttene. (Se Shiba-nytt nr. 7)

- 1. GLENDALIN BURANDE** **61 poeng**
Eiere: Christen Lang/
Terje Ljosnes-Roar Kvittingen

- 2. MJÆRUMHØGDAS** **38 poeng**
UNSOFEKINA UMAI
Eier: Grete-Sofie & Eivind Mjærum
- 3. GLENDALIN AYAKO SAN** **22 poeng**
Eier. Christen lang

Shiba'ens Venner i Norge har besluttet å sette opp en ny pokal til dette års (1995) mestvinnende hund. Så det er ingen grunn til å la være å stille ut i år, og sende oss utstillingsresultatene der din hund er med. Poengene regnes nemlig ut fra innsendte opplysninger. Vi kommer tilbake med en nærmere orientering i neste nummer av SHIBA-NYTT.

SHIBA-SPEIALEN 1995
eller
"VÅRENS VAKRESTE EVENTYR"

Årets Shiba spesial-utstilling avholdes i pinsehelgen 3-4. juni på Geilo, med grillfest om kvelden sammen med Akita-klubbens medlemmer.

Norsk Akita Klubb står som vanlig for det tekniske arrangementet, og det borger for en godt gjennomført utstilling også i år.

Dommer i år er hentet fra Tyskland, og det skal bli interessant å høre hva dommeren mener om de norske Shibaene.

Så møt frem, og la dette bli en stormønstring. Det er en fin anledning til å bli bedre kjent med andre Shiba-eiere, og få se andre hunder.

Påmeldingsfrist er satt til 28. april 1995.

Avgiften er på kr. 200,- for eksteriør - hvalp kr. 100,-

Adresse: Norsk Akita Klubb
v/Hege Sundsbarm
Korsgaten 22B
0551 Oslo

Postgiro: 0826 02 34316

(Det vil komme 50% i tillegg for påmelding etter 20. mai 1995.)

Opplysninger om utstillingen får du hos Hege på tlf. 22-46 58 20 mellom kl.9.00-15.00.

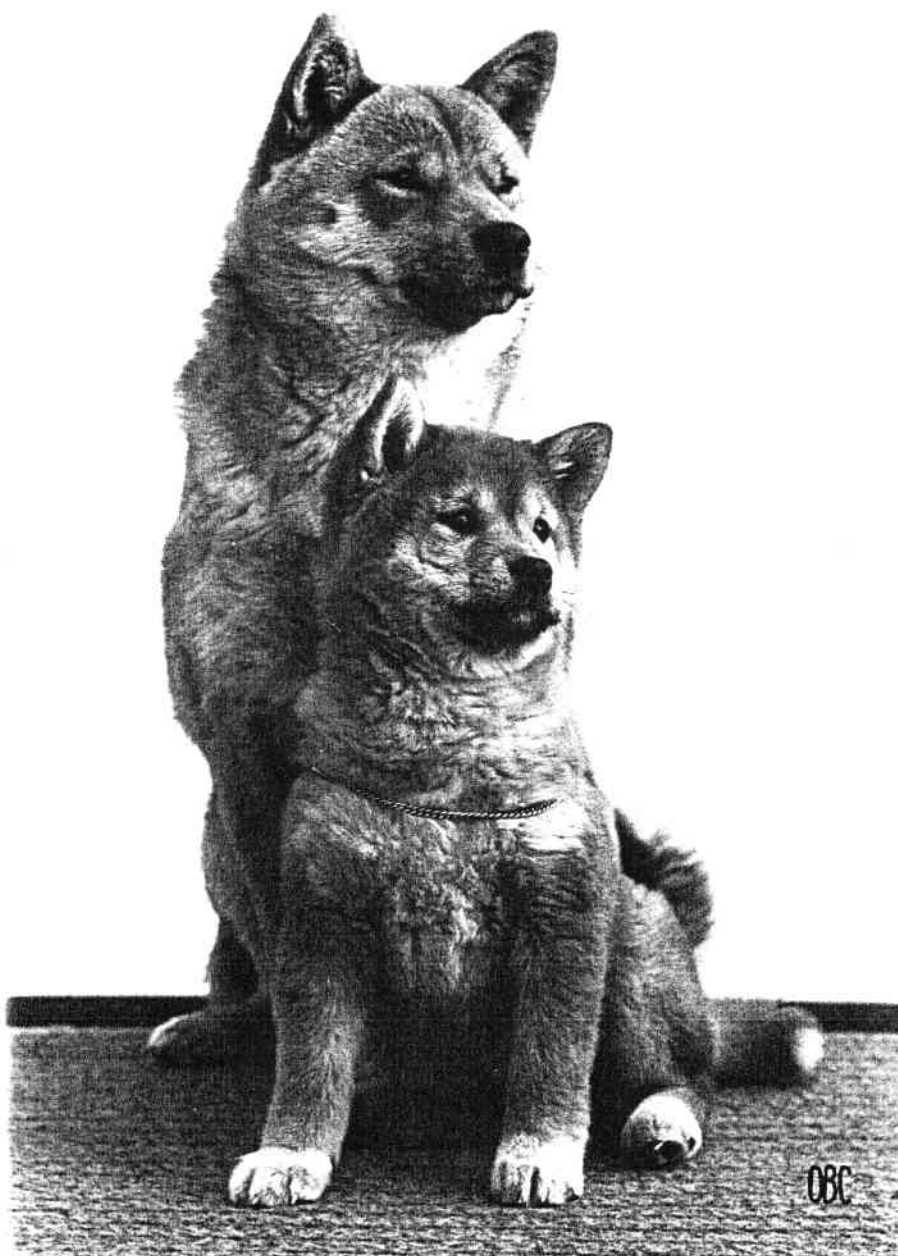
Campinghytter kan bestilles. Kontakt Georg Rønning, 2847 Kolbu - tlf. 61-16 79 23 for informasjon.

Konkurransen omfatter tevling om Shiba-trofeet (se kommentarer side 1), og ellers blir det fine premier til BIR, BIM og beste norskoppdrettede Shiba, samt til beste Shiba i Agility.

SHIBA-NYTTS BILLEDKONKURRANSE 1995

Her følger finalistene i årets konkurranse bilde m/tekst. Du kan stemme på din favoritt ved enten å ringe redaktøren direkte eller sende oss et postkort. Frist 1. mai 1995. Vinneren presenteres på førstesiden neste gang med navn på fotografen. SÅ GI DIN STEMME SNAREST!!

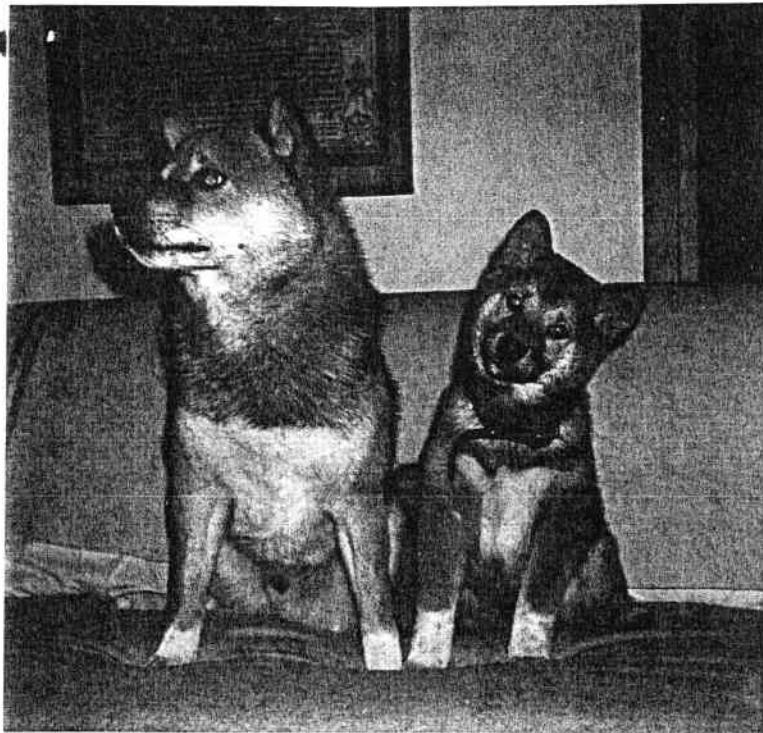

1. MIN MOR PASSER GODT PÅ MEG.....ENNA!

2. O' SOLE MIO.....

3. ÆR DET INTE FINGALL OLSSON
SOM SITTER DER BORTA....?

NEJ....
HAN ER JU DØD!

*5. HVA GLANER DERE PÅ.
HAR DERE IKKE SETT EN "RAMP" FØR ?*

*4. HAR DU HØRT DEN OM SVENSKEN, DANSKEN
OG NORDMANNEN...?*

HIT MED SMOKKEN, KNØTTET.....

